

Przesłanka "ważnych powodów" w świetle zmiany imienia i nazwiska

Wyrok
Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku
z dnia 3 lutego 2023 r.
III SA/Gd 594/22

Teza

Określenie przesłanki zmiany imienia i nazwiska jako "ważne powody", daje szerokie możliwości wypełnienia jej konkretną treścią. Przesłanka "ważnych powodów" kwalifikowana jest do pojęć nieoznaczonych, uzasadniających przyjęcie w procesie stosowania prawa konstrukcji uznania administracyjnego. Oznacza to, że w przepisie prawa nie został jednoznacznie zapisany hipotetyczny stan faktyczny i wynikające z tego zapisu konsekwencje prawne. Organowi rozpoznającego sprawę pozostawiono zatem ocenę czy żądanie zmiany imienia lub nazwiska mieści się w zakresie przesłanki "ważnych powodów". Wymóg powołania się na ważne powody, by skutecznie doprowadzić do zmiany imienia i nazwiska wynika wprost z istotnego znaczenia jakie w prawidłowo funkcjonującym społeczeństwie odgrywa określenie tożsamości osoby fizycznej. Zasadnicza niezmienność danych określających tożsamość jednostek jest elementem mającym wpływ na bezpieczeństwo prawne innych członków danej społeczności. Zmiana tych danych jest możliwa wyjątkowo i wyłącznie wtedy, gdy organ administracji uzna, że zachodzą "ważne powody".

Skład sądu

Sentencja

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 lutego 2023 r. sprawy ze skargi Prokuratora Regionalnego w Szczecinie na decyzję Kierownika Urzędu Stanu Cywilnego w Gdańsku z dnia 1 marca 2022 r. Nr USC.5355.509.2021.JZ w przedmiocie zmiany imienia i nazwiska uchyla zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 15 listopada 2021 r. A. K. A. ("wnioskodawca") zwrócił się do Kierownika Urzędu Stanu Cywilnego w Gdańsku z prośbą o zmianę drugiego imienia z K. na K. i nazwiska rodowego z A. na C.

W uzasadnieniu wnioskodawca wskazał, że właściwym do rozpoznania sprawy jest Kierownik USC w Gdańsku, gdyż przed tymczasowym aresztowaniem stale zamieszkiwał w G. Oświadczył, że jest osobą wielokrotnie karaną, związaną z przestępczością zorganizowaną, jednak od lutego 2021 r. współpracuje z organami ścigania. Sąd Okręgowy w Warszawie nadał mu status "małego świadka koronnego". Mimo wszystkich praw i obowiązków wynikających z tego statusu nadal musi posługiwać się tym samym nazwiskiem. Przewidując rychłe opuszczenie aresztu śledczego, a także mając na uwadze prowadzenie przez niego działalności gospodarczej, w tym prowadzenie wielu spółek, co wiąże się z publikacją jego danych w ogólnie dostępnych rejestrach CEIDG oraz KRS, obawia się, że osoby ze świata przestępczego, które obciążył, będą mogły wyszukać jego nazwisko i adres prowadzonej działalności gospodarczej. Ponadto jego matka jest biegłym psychologiem i seksuologiem, prowadzi również prywatną praktykę. W związku zaś z jego sprawami karnymi była stawiana w złym świetle, przez co traciła zlecenia i pacjentów.

Wnioskodawca utrzymywał, że zmiana drugiego imienia ma związek z tym, że imię K. wybrał mu jego biologiczny ojciec, który jednak okazał się być dla niego i jego matki oprawcą. Natomiast imię K. nosi mąż jego matki, który go wychował i któremu w ten sposób chciał okazać wdzięczność.

Odnosnie nazwiska wskazał, że jest to nazwisko popularne wśród Żydów, zaś jego przodkowie nosili takie właśnie nazwisko - przybyli z Litwy i byli pochodzenia żydowskiego. Będąc świadomym swego pochodzenia przystąpił do Gminy

Żydowskiej w W. Zmiana nazwiska na C. będzie się wiązała z jego aktualnym wyznaniem i w ten sposób odda hołd swemu dziadkowi J. A. (potomkowi przodków pochodzenia żydowskiego), który odegrał w jego życiu ważną rolę.

Po rozpatrzeniu wniosku Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego w Gdańsku decyzją z dnia 1 marca 2022 r. Nr USC.5355.509.2021.JZ, działając na podstawie art. 2 pkt 1, art. 4 ust. 1 oraz art. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 17 października 2008 r. o zmianie imienia i nazwiska (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 707) w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 735) - dalej powoływanej jako "KPA", orzekł o zmianie imienia i nazwiska rodowego A. K. A. nazwisko rodowe A., urodzonego 21 września 1990 r. w Szczecinie, syna T. i K., na imię i nazwisko rodowe A. K. C.

Organ odstąpił od uzasadnienia swojej decyzji wskazując, że jest ona w całości zgodna z żądaniem strony (art. 107 § 4 KPA).

Od decyzji nie złożono odwołania.

W dniu 30 czerwca 2022 r. Prokurator Regionalny w Szczecinie zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku powyższą decyzję Kierownika Urzędu Stanu Cywilnego w Gdańsku wnosząc o jej uchylenie.

Zaskarżonej decyzji Prokurator zarzucił naruszenie przepisów postępowania, to jest art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 80 KPA polegające na zaniechaniu zebrania w sposób wyczerpujący materiału dowodowego, a w konsekwencji dokonaniu oceny, że w sprawie zaszły ważne powody zmiany imienia i nazwiska w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 17 października 2008 r. o zmianie imienia i nazwiska, wyłącznie na podstawie wniosku i oświadczeń wnioskodawcy, oraz, że nie ziszcza się negatywna przesłanka zmiany nazwiska określona w art. 5 tej ustawy do uwzględnienia wniosku, co miało istotny wpływ na wynik sprawy, bowiem właściwe postępowanie dowodowe prowadzić winno do odmowy uwzględnienia wniosku.

Uzasadniając skargę Prokurator wskazał, że w art. 4 ust. 1 ustawy o zmianie imienia i nazwiska wylicza "ważne powody" zmiany imienia i nazwiska jedynie przykładowo. Pojęcie owych ważnych powodów jest określeniem prawnie nie- zdefiniowanym, nieostрым. Analizując jednak przykładowe wyliczenie w treści tego przepisu, stwierdzić można, że ważne powody nie mogą wynikać wyłącznie z subiektywnego przekonania osoby żądającej zmiany, ale muszą sprostać zobiektywizowanym i racjonalizowanym kryteriom oceny. Organ administracyjny orzekający w sprawie zmiany nazwiska lub imienia ma obowiązek wnikliwego wyjaśnienia podstaw faktycznych żądania i zweryfikowania czy motywów żądania strony obiektywnie niezasadne, błahe, czy nie noszą znamion np. kaprysu czy przekory.

Trzeba przy tym pamiętać, że imię i nazwisko są najważniejszymi kryteriami służącymi do ustalenia tożsamości, nie tylko w rodzinie, ale przede wszystkim w społeczeństwie, przez co są elementami porządku publicznego, które należy chronić przed destabilizacją. Zasadą jest zatem niezmienność, stałość imienia i nazwiska, zaś możliwość ich zmiany stanowi wyjątek, szczególnie przypadek.

Jednocześnie sposób zredagowania art. 4 ustawy o zmianie imienia i nazwiska wskazuje, że decyzja w tym przedmiocie ma charakter uznaniowy, co oznacza, że nawet gdy ziszczą się przesłanki w niej wymienione, organ ma swobodę wyboru decyzji negatywnej lub pozytywnej dla strony. W tym kontekście sądy administracyjne wypowiadały się, że zasadniczego znaczenia nabiera postępowanie dowodowe, tylko bowiem wnikliwe, rzetelne postępowanie dowodowe, zmierzające do weryfikacji wniosku strony w kontekście ustalenia czy istnieją obiektywne, szczególne powody uzasadniające zmianę imienia lub nazwiska pozwoli organowi wydać decyzję w oparciu o swobodną ocenę zgromadzonego, kompletnego materiału dowodowego, a przez to pozwoli uniknąć zarzutu dowolności orzekania.

Tymczasem w niniejszej sprawie organ nie przeprowadził żadnej czynności dowodowej.

Wydając w takiej sytuacji decyzję uwzględniającą w całości żądanie strony oparł się wyłącznie na treści wniosku. Organ nie poczynił nawet podstawowych ustaleń w dostępnej przecież bazie PESEL. Z bazy wynika natomiast, że w niedalekiej przeszłości wnioskodawca zmienił już imię i nazwisko. Decyzją z dnia 10 maja 2016 r. Nr USC-VIII.5355.105.2016.EM Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego w Szczecinie orzekł zmianę nazwiska i nazwiska rodowego A. K. K. na A. K. A. Dalsze niezbędne czynności dowodowe, których organ nie poczynił, a mianowicie przeprowadzenie dowodu z dokumentów znajdujących się w tych aktach, wskazują zaś, że wnioskodawca wówczas argumentował zmianę nazwiska na A. wskazując, że nie ma żadnego kontaktu z ojcem biologicznym, wręcz wstydzi się go i dlatego prosi o zmianę nazwiska na nazwisko matki. Ponadto powoływał się również na swą przeszłość kryminalną, od której chciałby się odciąć przez zmianę nazwiska. Z danych w bazie PESEL wynika, że wnioskodawca nigdy nie był zameldowany w G., a jego centrum życiowe stanowił S. Zatem wobec przemilczenia we wniosku do USC w Gdańsku, że wcześniej doszło już do zmiany jego nazwiska, a nadto w związku z podawaniem przez niego wątpliwych informacji o miejscu zamieszkania w G. należało ustalić czy Kierownik USC w Szczecinie nie prowadził innych spraw o zmianę imienia i nazwiska. Postępowanie takie miało miejsce w 2021 r. Wnioskiem z dnia 1 lutego 2021 r. A. A. (aktualnie C.) domagał

się od organu zmiany drugiego imienia i nazwiska z A. K. A. na A. E. L.- C. Uzasadniał wniosek praktykowanym od kilku lat ortodoksyjnym judaizmem. Podawał, że imię E. jest imieniem proroka żydowskiego, zaś nazwiska C. i L. są najbardziej popularnymi, konserwatywnymi nazwiskami żydowskimi. Ponadto wskazywał, że jego matka jest cenionym psychologiem, seksuologiem, biegłym z listy Sądu Okręgowego w Szczecinie i w sytuacji jego przeszłości kryminalnej ponosi negatywne konsekwencje tożsamości nazwisk. W kolejnym piśmie w tej samej sprawie zmienił już zdanie co do nazwiska i wnioskował o zmianę nazwiska na R., po czym wezwany przez organ do sprecyzowania wniosku wskazał, że jednak wnosi o zmianę na nazwisko L. - C. Decyzją z dnia 12 maja 2021 r. Nr USC-VII.5352.54.2021.BK Kierownik USC w Szczecinie odmówił zmiany imienia i nazwiska wnioskodawcy na A. E. L. - C. W uzasadnieniu organ podał, że jeszcze w 2020 r. wnioskodawca zwrócił się o zmianę imienia i nazwiska na A. E. L. Jednakże z uwagi na nieopłacenie wniosku został on zwrócony wnioskodawcy. Organ wskazał, że w sprawie nie zaszyły żadne z przykładowo wymienionych w art. 4 wyżej wymienionej ustawy sytuacji kwalifikowanych jako ważne powody, zresztą sama strona na nie się nie powołała. Nie negując praktykowania ortodoksyjnego judaizmu i utożsamiania się przez wnioskodawcę z kulturą żydowską, organ podkreślił jednak, że niekonsekwencja, brak zdecydowania w propozycji szczególnie nowego nazwiska nie pozwala na uwzględnienie wniosku. Wojewoda Zachodniopomorski decyzją z dnia 12 lipca 2021 r. utrzymał w mocy orzeczenie organu pierwszej instancji.

Prokurator podkreślił również, że organ nie zweryfikował podawanych przez wnioskodawcę informacji o korzystaniu przez niego z instytucji małego świadka koronnego i ewentualnego zagrożenia dla niego w przyszłości w związku ze współpracą w wymiarem sprawiedliwości.

Wskazał dalej na niekonsekwencję, zmienność stanowiska wnioskodawcy, zwłaszcza w zakresie nazwiska. Nazwisko, którego zmiany domagał się wnioskodawca w postępowaniu przed Kierownikiem USC w Gdańsku (A.), sam sobie wybrał zmieniając 5 lat wcześniej nazwisko z K. na A. Już wówczas miał przeszłość kryminalną, a wybór nazwiska matki - A. nie stanowił dla niego żadnego problemu, nie groził matce przykrościami.

Prokurator zauważył, że zgodnie z art. 5 ustawy o zmianie imienia i nazwiska, zmiany nazwiska nie dokonuje się w przypadku ubiegania się o zmianę na nazwisko historyczne, wsławione w dziedzinie kultury, nauki, działalności politycznej, społecznej albo wojskowej, chyba że osoba ubiegająca się o zmianę nazwiska posiada członków rodziny o tym nazwisku. Przepis ów zawiera pojęcie niezadefiniowane, nieostre, a mianowicie: nazwisko historyczne, wsławione w dziedzinie kultury i nauki, działalności politycznej, społecznej albo wojskowej. W realiach sprawy nazwisko C. powszechnie kojarzone jest na świecie, a również i w Polsce, z kanadyjskim poetą i piosenkarzem L. C. Organ jednak nie rozważył czy nazwisko to jest nazwiskiem historycznym, wsławionym w dziedzinie kultury.

W odpowiedzi na skargę Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego w Gdańsku wniósł o jej uwzględnienie. W szczególności organ wskazał, że zasadniczo podziela argumentację skarżącego Prokuratora, jednak nie miał wiedzy o decyzjach, które zostały wymienione w skardze. Nie mógł ustalić ich istnienia lub treści, gdyż nie został poinformowany przez wnioskodawcę o wcześniejszych postępowaniach dotyczących zmiany imienia i nazwiska. Nadto wnioskodawca nie musiał być zameldowany w G., gdyż ustawa o zmianie imienia i nazwiska pozwala złożyć wniosek do dowolnego kierownika urzędu stanu cywilnego.

Uczestnik postępowania A. K. C. wniósł o oddalenie skargi Prokuratora i przeprowadzenie postępowania dowodowego z wskazanych dokumentów, a także pozyskanie informacji z Administracji Aresztu Śledczego w W. i S., Prokuratury, Sądu Okręgowego w Szczecinie, Instytutu Pamięci Narodowej, na okoliczności przedstawione we wniosku o zmianę imienia i nazwiska, w tym zagrożenia jego życia i zdrowia. Podnosił także, że nazwisko C. występowało wśród jego przodków, co jest w stanie udowodnić dokumentami.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku zważył, co następuje:

W myśl art. 1 § 1 i 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 2492 ze zm.), sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości przez kontrolę działalności administracji publicznej pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej.

Stosownie natomiast do art. 134 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 259 dalej powoływanej w skrócie jako "PostAdmU") sąd wydaje rozstrzygnięcie w granicach danej sprawy, nie będąc związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Prokurator, skarżąc decyzję organu I instancji w terminie nie przekraczającym sześciu miesięcy od daty doręczenia tej decyzji stronie uczynił użytek ze swych uprawnień wynikających z art. 52 § 1 oraz art. 53 § 3 PostAdmU

Zasady zmiany imienia lub nazwiska na inne imię lub nazwisko oraz właściwość organów administracji publicznej i tryb postępowania w sprawach zmiany imienia lub nazwiska określa ustawa z dnia 17 października 2008 r. o zmianie imienia i nazwiska (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 1988 ze zm., powoływana dalej jako "ustawa").

Zgodnie z jej art. 4 ust. 1 zmiany imienia lub nazwiska można dokonać wyłącznie z ważnych powodów, w szczególności, gdy dotyczą zmiany:

- 1) imienia lub nazwiska ośmieszającego albo nieliczącego z godnością człowieka;
- 2) na imię lub nazwisko używane;
- 3) na imię lub nazwisko, które zostało bezprawnie zmienione;
- 4) na imię lub nazwisko noszone zgodnie z przepisami prawa państwa, którego obywatelstwo również się posiada.

Przepis art. 5 ustawy zakazuje zmiany nazwiska w przypadku ubiegania się o zmianę na nazwisko historyczne, wsławione w dziedzinie kultury, nauki, działalności politycznej, społecznej albo wojskowej, chyba że osoba ubiegająca się o zmianę nazwiska posiada członków rodziny o tym nazwisku.

Art. 10 ust. 1 ustawy stanowi, że wniosek o zmianę imienia lub nazwiska składa się do wybranego kierownika urzędu stanu cywilnego, zaś zgodnie z art. 11a postępowanie administracyjne w sprawie zmiany imienia i nazwiska jest prowadzone z wykorzystaniem danych zawartych w rejestrze stanu cywilnego, o którym mowa w art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. - Prawo o aktach stanu cywilnego (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 709), oraz w rejestrze PESEL, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 510 ze zm.), w zakresie niezbędnym dla wydania rozstrzygnięcia w sprawie.

W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się, że określenie przesłanki zmiany imienia i nazwiska jako "ważne powody", daje szerokie możliwości wypełnienia jej konkretną treścią. Przesłanka "ważnych powodów" kwalifikowana jest do pojęć nieoznaczonych, uzasadniających przyjęcie w procesie stosowania prawa konstrukcji uznania administracyjnego. Oznacza to, że w przepisie prawa nie został jednoznacznie zapisany hipotetyczny stan faktyczny i wynikające z tego zapisu konsekwencje prawne. Organowi rozpoznającego sprawę pozostawiono zatem ocenę czy żądanie zmiany imienia lub nazwiska mieści się w zakresie przesłanki "ważnych powodów" (por. wyrok NSA z dnia 18 listopada 2020 r. sygn. akt II OSK 1905/20). Wymóg powołania się na ważne powody, by skutecznie doprowadzić do zmiany imienia i nazwiska wynika wprost z istotnego znaczenia jakie w prawidłowo funkcjonującym społeczeństwie odgrywa określenie tożsamości osoby fizycznej. Zasadnicza niezmiennność danych określających tożsamość jednostek jest elementem mającym wpływ na bezpieczeństwo prawne innych członków danej społeczności. Zmiana tych danych jest możliwa wyjątkowo i wyłącznie wtedy, gdy organ administracji uzna, że zachodzą "ważne powody".

Ocena ta powinna znaleźć swe odzwierciedlenie w uzasadnieniu wydanej decyzji. Decyzja w sprawie zmiany imienia i nazwiska podlegać może weryfikacji, czy to w trybie odwoławczym, czy w drodze skargi do sądu administracyjnego (jak w sprawie niniejszej). Możliwość taka nie jest jednak wyłączona także w przypadku, gdy wydana decyzja uwzględnia w całości żądanie strony. Zastosowany w rozpoznawanej sprawie przez organ administracji przepis art. 107 § 4 KPA przewiduje wprawdzie możliwość odstąpienia w takim przypadku od uzasadnienia decyzji, ale przyjąć należy, że organ administracji wówczas, gdy orzekając stosuje przepisy prawa na zasadzie uznania administracyjnego, nie powinien z możliwości tej korzystać. Sąd administracyjny nie może bowiem dokonać merytorycznej oceny, czy organ administracji uczynił prawidłowy użytek z instytucji uznania administracyjnego w przypadku, gdy decyzja pozbawiona jest uzasadnienia.

Kontrola legalności rozstrzygnięcia opartego o uznanie administracyjne powoduje obowiązek zbadania przez Sąd, czy w procesie dochodzenia do tej decyzji organ uwzględnił całokształt okoliczności faktycznych mających wpływ na podjęte rozstrzygnięcie oraz czy w ramach swego uznania nie naruszył zasady swobodnej oceny dowodów (por. wyrok NSA z dnia 30 marca 2012 r., sygn. akt I OSK 115/12, orzeczenia.nsa.gov.pl). Stosownie do art. 77 § 1 KPA, to na organie administracji publicznej spoczywa obowiązek zebrania oraz rozpatrzenia w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego sprawy, a następnie zgodnie z art. 80 KPA, dokonania oceny na podstawie całokształtu materiału dowodowego czy dana okoliczność została udowodniona. Zarówno art. 77 § 1 KPA jak i art. 80 KPA stanowią rozwinięcie naczelnej zasady postępowania administracyjnego, tj. zasady prawdy obiektywnej (art. 7 KPA), mającej istotny wpływ na ukształtowanie całego postępowania, a zwłaszcza na rozłożenie w nim ciężaru dowodu.

Stanowisko uczestnika postępowania prezentowane w toku postępowania przed sądem administracyjnym wskazuje na to, że uznając za prawidłową decyzję uwzględniającą jego wniosek, a zaskarżoną przez Prokuratora oczekiwałby, by to sąd administracyjny przeprowadził postępowanie dowodowe w celu wykazania ważnych powodów, które legły u podstaw jego wniosku.

W związku z tym wyjaśnić należy, że regulująca postępowanie przed sądem administracyjnym ustawa - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi umożliwia sądowi przeprowadzenie postępowania dowodowego jedynie w bardzo ograniczonym zakresie. Przepis art. 106 § 3 PostAdmU stanowi bowiem, że Sąd może z urzędu lub na wniosek stron przeprowadzić dowody uzupełniające z dokumentów, jeżeli jest to niezbędne do wyjaśnienia istotnych wątpliwości i nie spowoduje nadmiernego przedłużenia postępowania w sprawie. Zatem możliwe jest jedynie przeprowadzenie dowodów uzupełniających. Sąd nie ma natomiast możliwości przeprowadzenia całości postępowania dowodowego zamiast organu administracji, w celu zweryfikowania prawidłowości jego rozstrzygnięcia.

Ma słuszność skarżący Prokurator, zarzucając organowi, że nie przeprowadził w istocie żadnego postępowania dowodowego i wydał decyzję poprzestając na treści wniosku. Wbrew stanowisku organu wyrażonemu na rozprawie nie można uznać inicjującego postępowanie wniosku za dowód dotyczący faktów w nim zawartych. Podpisany wniosek stanowi jedynie dowód tego, że wnioskodawca wyraził zawarte w nim poglądy i przedstawił swoją wersję stanu faktycznego.

Nie ma wątpliwości, że organ administracji zaniechał sięgnięcia do danych z systemu PESEL, które powinny zostać zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy przeanalizowane przed wydaniem decyzji. Nie może budzić także wątpliwości, że zmarły w 2016 r. poeta i piosenkarz L. C. jest postacią, która w kulturze popularnej drugiej połowy XX wieku zajmuje poczesne miejsce. Co do tego, czy oznacza to, że zachodzi w sprawie przesłanka określona w art. 5 ustawy, a zatem, czy nazwisko C. jest nazwiskiem historycznym, wsławnym w dziedzinie kultury to organ administracji będzie zobowiązany zająć stanowisko w wydanej i uzasadnionej zgodnie z wymogami art. 107 § 3 KPA decyzji.

Całokształt przedstawionych wyżej rozważań wskazuje na to, że postępowanie dowodowe w sprawie przeprowadzono z naruszeniem art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 80 KPA, przy czym naruszenia te mogły mieć istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

W tym stanie sprawy Sąd uchylił zaskarżoną decyzję na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. c PostAdmU

Ponownie rozpatrując sprawę Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego w Gdańsku uwzględni powyższą ocenę prawną i przeprowadzi postępowanie dowodowe w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne dla ustalenia, czy zachodzą ważne powody uzasadniające zmianę imienia i nazwiska wnioskodawcy, a jeśli tak, to czy co do nazwiska, które wnioskodawca pragnął przyjąć nie zachodzą negatywne przesłanki określone w art. 5 ustawy.